

Cséti Ottó, a magyar bányamérés professzora

180 éve született és 110 éve halt meg Cséti Ottó, az OMBKE első tükára, a Geodéziai és Bányamérési Tanszék alapítója

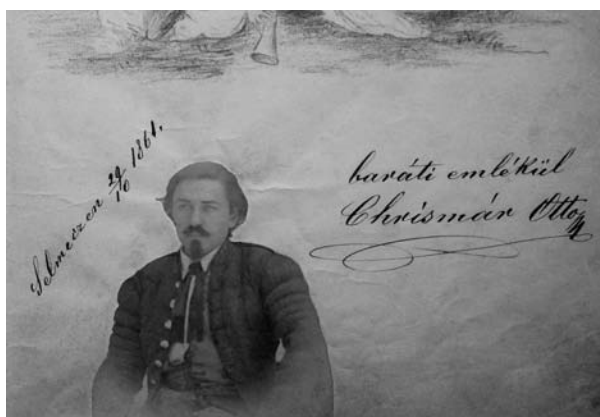
DR. HAVASI ISTVÁN okl. bányamérnök, tszv. egyetemi docens (Miskolci Egyetem Geodéziai és Bányamérési Tanszék)

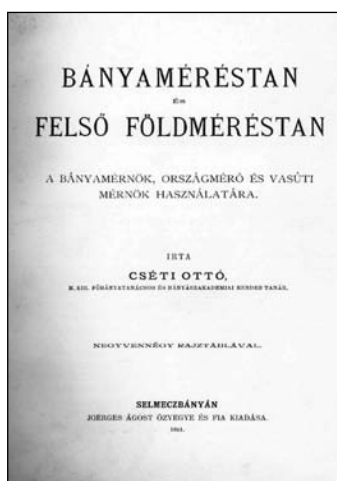
A selmecbányai akadémián a Bányászati-Bányamérési Tanszék szétválása (1866-1872) eredményeképpen a bányamérési oktatás önállóvá vált. Az újonnan létrehozott Bányamérési-Geodézia Tanszék vezetésével 1872-ben Cséti Ottót bízták meg. Cséti professzor életútja, munkássága mostani részletes áttekintésének az oka egyrészt a személyére való visszatekintés, másrészt a bányamérés területén végzett magas színvonalú tevékenységének megismertetése az utódokkal és a BKL olvasóival. Vele kapcsolatban még az is kiemelendő, hogy ő volt az alapító professzora a több mint 140 éves miskolci Geodéziai és Bányamérési Tanszéknek.

Cséti Ottó (Chrismár 1884-ig) 1836-ban Budán született. Elemi és középiskolai tanulmányait Budapesten végezte. Francia szülei eredetileg kereskedőnek szánták, de őt inkább a műszaki pálya vonzotta. A tehetséges gyermek sajnos korán árvaságra jutott, ezért már fiatalon dolgoznie kellett. Ahhoz, hogy tanulmányait folytatásához a szükséges anyagiakat megteremtse, a Ganz Gépgyárban vállalt munkát, majd 1856-1858 között a bécsi műegyetem hallgatója lett. 1858-tól 1862-ig a selmecbányai akadémián tanult, és kitűnő eredménnyel, 26 évesen, elvégezte a bányászati-kohászati szakot.

Ezután egy évig ideiglenes tanársegéd volt, majd pedig kincstári szolgálatba lépett, és az akadémia alkalmazta mint gyakornokot, 75 krajcár napidíjjal. 1863-1867-ben különböző beosztásokban, Széklaknán, Govosdián, Gyaláron (gyakornok, 1864-1865), Kapnik-bányán, Oláhláposbányán, Podorujon (tisztjelölt, 1 forint 50 krajcár napidíj, 1865-1867) dolgozott. 1867-től 1872-ig a diósgyőri vasgyár kincstári mérnöke, majd másodosztályú kohótisztje lett (1000 forint fizetéssel). Ott az üzem építésének műszaki vezetése volt a feladata. 1872-ben visszatért Selmecbányára, ahol az akkor megalakult Bányamérési-Geodézia Tanszéken 30 évig oktatott, a híres akadémiának kezdetben helyettes, majd rendkívüli (fizetése: 1200 forint), 1878-tól pedig II. osztályú rendes tanára volt. 1889-ben bányatanácsosi, 1894-ben pedig főbányatanácsosi címet kapott, és I. osztályú rendes tanárrá is kinevezték [2], [4], [5], [6], [7], [9].

1. ábra: A selmeci diák, Cséti Ottó grubenes fényképe (Forrás: Központi Bányászati Múzeum, Sopron)

2. ábra: Cséti Ottó Bányamérés és Felső Földmérés tankönyve (Forrás: ifj. Szabó László)

Tudós tanító volt, ő tekinthető a magyar bányamérési és földmérési szakirodalom egyik megteremtőjének. Ehhez kötődően személyéről az [1] szakirodalomban a következő olvasható: „Nemcsak élő szóval oktatott, hanem marandó formában a nyomtatott betű segítségével is.”

Ez tükröződik vissza igen sokszínű szakirodalmi tevékenységéből is. A jelentősebb, és többségében hiánypótló, publikációs mun-

káiból (12 + 3 db) – a teljesség igénye nélkül – említünk meg néhányat. Ezek a következők [5], [8], [10]:

- Erdészeti földmérés, Budapest, 1888, 1900, Selmecbánya, 1911, (468 oldal, 401 fametszet, 100 arany jutalom, Országos Erdészeti Egyesület),
- Az út, híd és erdészeti vasutak építéséről, Selmecbánya, 1889,
- Bányamérés és felső földmérés a bányamérnök, országmérő, és vasúti mérnök használatára, kézikönyv, Selmecbánya, 1894, 419 oldal (2. ábra),
- Magyar bányászati szintmérőműszer, Selmecbánya, 1895, Joerges nyomda, 8 o.,
- Általános földmérés, Selmecbánya, 1900, 468 o., a 2. javított kiadás, 1912, 524 o.,
- Magyar erdészeti buszola műszer, magyar erdészeti mérőasztal, Bp. 1900, Pátria, 14 o.,
- Bányatelepek tervezése, 1904, 188 o.+atl. (OMBKE, Teleki Géza alap, 2000 korona jutalom),
- A legcélszerűbb vezetékcső megválasztása, Bp. 1905, Pallas, 80 o.

Számos cikke jelent meg a Bányászati és Kohászati Lapokban (28 db), az Erdészeti Lapokban (5 db), és külföldi (9 db, főleg porosz bányászati) szakmai folyóiratokban [11]. Tanulmányaiban például foglalkozott a

3. ábra: Cséti-féle
rendszálmérő
(Forrás: KBM, Sopron)

rendszálmérővel (3. ábra), a logaritmus rendszálmérővel, a bányászati távmérés új eszközeivel és a nagy és magas föld alatti üregek felmérésével.

A Bányászati és Kohászati Lapokban az alábbi publikációi találhatók meg:

- Bécsi közkiállítás. Kohógépészet. A Sella-féle gőzvevő, 1874/6 (45-46),
- Új bányamérnöki műszer az összrendező meghatározására, 1874/8 (65-68),
- Függélyes akna mérés, 1875/14 (107-108),
- A Schneider és Kraft-féle szabadalmazott kettős függőmérő I-II, 1876/ 7-8, (57-61 és 67-68),
- Új mérőműszer bányamérnökök számára, 1876/9 (77-78),
- A Westphaliai kőszénbányászat I-IV, 1877/12-15 (89-91, 97-100, 105-107 és 113-114),
- Új lejtőmérő műszer, 1877/16-17 (125)
- Új függőkészülék bányamérési célokra, 1880/4 (30)
- Új theodolitállvány bányamérési célokra, 1880/8 (57-59),
- A Szt. Gotthard-alag áttörése, 1881/2 (12-13),
- Adatok a vízemelő gőzgépek rendszerének megválasztásához, 1882/1 (6-7),
- A Borschitz-féle új bányászati mérőműszer (Tachygraphometer) bírálata, 1882/16 (121-123),
- Nagy és magas föld alatti üregek fölmérése, 1884/21 (179-180),
- Új mérőeszköz föld alatti theodolit-mérésekhez I-II, (195-196, 208-209),
- A kör új beosztása, 1885/1 (6-7),
- Az elektromos fény a bányamérnök céljaira alkalmazva I-II, 1886/9-10 (71-72, 79-81),
- Beköszöntő, 1892/13 (104),
- Olcsó bányavasút, 1892/16 (166-167),
- Üdvözlés egyesületünk mélyen tisztelt tagjainak! 1893/12 (192-194),
- A selmeczi rendszálmérő, 1893/12 (192-194),
- Cséti Ottó bányászakadémiai tanárnak utazási jelentései I-II, 1898/11 (195-200, 216-222),
- Magyar mérőasztal, 1899/5 (62-63),
- Új bányászati távmérmérő, 1901/3 (52-53),

Cséti Ottó érdeme – az előző gazdag szakirodalmi munkássága mellett – az érintett szakterületek magyar szaknyelvének kialakítása is [8].

Tanári pályájának kezdete 1872-ben egybeesett a Főiskolán a magyar nemzeti művelődés időszakával, ugyanis az addig használt német nyelvet az oktatásban a

függélyes akna mérésével, a kör új beosztásával, a lejtőmérés új műszerével, a Wágner-féle zsebszintezővel, a területek felosztásával, a magyar mérőasztallal, a bányamérési célú új theodolitállvánnyal, az aknabeli szállítási új jelzőkészülékkel, a Bositz-féle új bányászati mérőműszerrel, a vízemelő gépek szakszerű megválasztásával, a selmeczi

magyar nyelv váltotta fel. Ebből adódóan tehát meg kellett teremteni a technikai nyelvet és a műszaki szakkifejezéseket is. Cséti – Kerpely mellett – ebben a munkában is igen kiemelkedő szerepet vállalt.

A bányamérés tudományát számos új mérőműszer megalkotásával, új mérési módszer kifejlesztésével gazdagította, amelyeket külföldön is jól ismertek, és elismertek. Az általa tökéletesített mérőeszközök többsége az akadémia mintaműhelyében készült.

E témára irányuló kitüntetett figyelmét *Sobó Jenő* a [10] szakirodalomban így jellemzi: „Cséti az ő tanszékét a mérőműszereknek és eszközöknek oly gazdag és értékes szertárával szerelte föl, amely párját ritkította.”

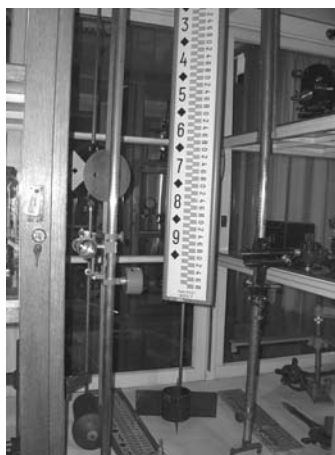
Néhányat közülük most fel is sorolok: a Cséti-féle bányászati gyorszintező, a Cséti-féle tükör, a theodolit és a feszítő állvány, a tahiméter és a mérőasztal. Egyes műszerei ma a soproni Központi Bányászati Múzeumban és a Miskolci Egyetem Geodéziai és Bányamérési Tanszékének Műszertermében találhatók meg. 1896-ban a budapesti millenárius kiállításon Cséti Ottót kiváló szerkesztői tevékenységéért és a mérőműszerek tökéletesítéséért két éremmel is kitüntették. 1900-ban pedig a párizsi világiállításon a selmecbányai királyi akadémia mérőkészülékeiből és a segédeszközökből 14 szerkezetet állított ki [12], [14]. Ezek a következők voltak: selmeczi állvány; selmeczi bányászati feszítőgerenda; Cséti-féle központosító tányér; tahiméter hosszúságok és magasságok mérésére; függő gyorszintező műszer; selmeczi szintező szalag; selmeczi szintező lécz; vetítőkészülék léptékkal; vetítőkészülék osztóhengerrel; logaritmusos vonalzó; hajlasmérő; magyar mérőasztal; magyar erdészeti buszola; a bányamérő elektromos lámpája [14].

Az előzőekben felsoroltak közül néhány rövid bemutatására is vállalkozom.

- Selmeczi állvány (Cséti-féle bányászati műszerállvány): Előnye a stabilitás és a nagy felületen végrehajtható központosítás. Használata népszerű volt mind a magyar, mind a svéd bányamérők körében. Cséti az akkori ismert rendszereket tanulmányozva fejlesztette ki, és a gyártását a bécsi Rost cég végezte (4. ábra).

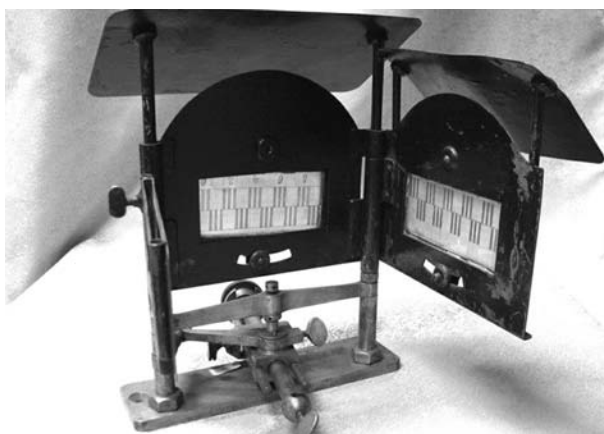

4. ábra: Cséti-féle bányászati
műszerállvány

5. ábra: Cséti-féle gyorszintező

- Függő gyorsszintező (Cséti-féle gyorsszintező): Az 5. ábra jobb oldalán látható. Lejtős vágatokban a távcső irányvonala a rúdon, mérhető módon eltolható, így nagyobb szintkülönbség mérhető egy műszerállásban.
- Cséti-féle központosító tányér (Cséti-féle lengésmegfigyelő készülék, selmeci függélyvesztglő): Egyetlen álláspont (egy megfigyelő műszer szükséges), poláris drótbefogás, a rögzítő rúd nem volt kellő stabilitású. A készüléket szívesen használták a magyar bányamérők kapcsoló és tájékozó méréseknél (6. ábra).

6. ábra: Cséti-féle lengésmegfigyelő készülék

- Hajlasmérő (Cséti-féle fokív): Valószínűleg az első hajlasmérő készülék volt, amelyet alumíniumból készítettek. Gyártója a bécsi Rost cég volt (7. ábra).

7. ábra: Cséti-féle fokív

8. ábra: Selmeci szintező szalag
(Forrás: Központi Bányászati Múzeum, Sopron)

- Selmeci szintező szalag: A szalaggal nagyobb pontosságot lehetett elérni, mint a mérőlécclal. Felfüggesztve a függőleges tengely körül forgatható volt (8. ábra).
Kutatói és szakírói tevékenysége szorosan kapcsolódott pedagógiai munkájához. A [1] szakirodalom (nekrológia) személyét így jellemzi: „Munkásságának orosz-lánrészét természetesen a bányászati és erdészeti főis-

kolának és az ott tanuló ifjúság kiképzésének szentelte. Az Ő buzgalmának köszönhető az akadémia a mérőműszereknek és -eszközöknek oly gazdag szertárát, aminővel akkoriban kevés tanintézet rendelkezett. Tőle származik a mérőeszközön számos újítás és tökéletesítés, melynek nagy része az Ő közreműködésével és közvetlen felügyelete alatt az akadémia műhelyében készült el”.

Cséti Ottó tanár volt a szó igazi értelmében. Az [1] és [10] szakirodalom erről így ír: „Tanítványai szerették és tisztelték, s megvolt benne az a jó tulajdonság, hogy magasan szárnyaló tudománya mellett is le tudott ereszkedni a tanítványok ismeretkörének nívojára, nem azért, hogy ezen megmaradjon, hanem hogy onnét tanítványait annál könnyebben és biztosan emelhesse magával.” ... „Az igazi tanárban az embernek, a szaktudós-nak és a tanítómesternek kell egybeolvadnia, egymást kiegészítenie. Csétiben, mint tanárban, ezek a tulajdonságok ritka harmóniában olvadtak össze s innen ered az a nagy siker is melyet tanításával elért. Sok nemzedék gazdagodott szellemének kincsein”... (Sobó Jenő).

Az Erdészeti Lapok nekrológia [4] Cséti Ottóról, a tanárról így emlékezik meg: „Számos tanítványa őszinte hálával és szeretettel gondol rá, ki az ifjúságnak mindig nemes és jóakarató barátja is volt”.

A 9. ábrán Cséti (Chrismár) Ottó igazolása látható Weisz Gyula geodéziai vizsgájáról.

A 10. ábrán egy róla készült grafika és a Miskolci Egyetem Geodéziai és Bányaméréstani Tanszéken megtalálható festmény látható.

9. ábra: Akadémiai geodézia vizsgaigazolvány
Chrismár Ottó aláírásával
(Forrás: ifj. Szabó László)

10. ábra: Cséti Ottó grafika és olajfestmény

Érdemeit több formában is elismerték. 1892-1894 között a Bányászati és Kohászati Lapok szerkesztője volt, és az OMBKE szakmai szervezet megalakulása idején annak titkári feladatait is ellátta. Sokak által ismert az is, hogy selmeci munkássága befejezésekor Ő és törvényes utódai a verbói előnévvel nemesi rangot kaptak [13].

Három évtizedes akadémiai oktatói munkáját 1902-ben fejezte be. Nyugállományba vonulása után visszaköltözött Budapestre, ahol folytatta a már addig is jelentős irodalmi tevékenységét. Egészsége azonban gyorsan romlott, amelynek visszanyerése a lucsvnai gyógyfürdőben kereste a megoldást, a felépülést. Sajnos ebben már nem járt sikerrel, és 1906. augusztus 9-én a Szepes vármegyei fürdőben elhunyt.

Gyászjelentése [1]: Nagy csapás érte egyesületünket és az egész bányászatot: Verbói CSÉTI OTTÓ m. kir. főbányatanácsos, a m. kir. bányászati és erdészeti főiskola tanára, egyesületünk volt titkára f. év augusztus hó 9-én délután 12 órakor, szívszélhűdés következtében, 70 éves korában jobblétre szenderült. A boldogult hült tetemét f. hó 11-én Lucsvnán helyezték örök nyugalomra.

Cséti Ottó-emlék létesítésére már 1908-ban indult egy kezdeményezés. Erről a [3] szakirodalom a következőképpen számol be: „Nagy tisztelői vagyunk Cséti Ottónak, nagy hálával emlékezünk alkotásaira, amelyek a magyar bányamérnöki tudományak hírt és dicsőséget szereztek mindenütt az egész világon, s a magyar eredetű mérnök-műszerek egész sorozatával gazdagította a föld- és bányamérő segítő eszközeit. Csoladjuk Cséti Ottó nagy tudását és példás vasszorgalmát, melylyel szegény bányászati irodalmunkat több, ma is közközen forgó, kitűnő szakmunkával gyarapította, s kész örömmel, szívesen vállalkozunk rá, hogy a Cséti Ottó-emlék ügyét napirenden tartsuk, s annak fázisairól, esetről-esetre beszámoljunk.”

Az előzőekben említett kezdeményezés eredményeképpen egy szép ünnepség keretében 1910-ben a Bányászati és Erdészeti Főiskola és az OMBKE reprezentáns tagjai az oktatási intézmény legújabb palotájának díszes előcsarnokában felavatták Cséti Ottó mellszobrát, amelynek költségeit az egyesületi tagok között végzett gyűjtés biztosította. Az emlékszó *Damkó József* budapesti szobrász műve volt, amely bronzból készült, és egy márvány pedesztálon lett elhelyezve. A felavató beszédet *Sobó Jenő* főbányatanácsos mondta el. Itt említhető meg az, hogy az akadémiai tanárok dicső sorá-

ban akkor Cséti volt az első, akinek a működési helyén szobrot állítottak. A képen látható Cséti szobor (11. ábra), ma a Miskolci Egyetem Központi Könyvtárának földszintjén található meg.

Felesége *Torma Kamilla* volt, akivel 1869-ben alapított családot, és akivel boldog házasságban élt. Fia, *Cséti Róbert* (1872-1933) vas-kohómérnök, aki akadémiai tanársegéd is volt Selmezbányán, és gyakorlati munkásságával (acélipari és ásványolaj-szakmai) vált ismertté.

Születésének 150. évfordulóján 1986. december 19-én a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Selmeci Műemlékkönyvtárának dísztermében az összegyűlt oktatók, hallgatók és vendégek körében *dr. Kolozsvári Gábor* méltatta Cséti professzor életművét, és emlékezett meg az iskolát teremtő tudósról. Az emlékülés résztvevői kezükbe vehették Cséti könyveit, külföldön megjelent tanulmányait, törzskönyvi bejegyzéseit és hivatalos okmányait. Miskolcon nevét utca őrzi [15].

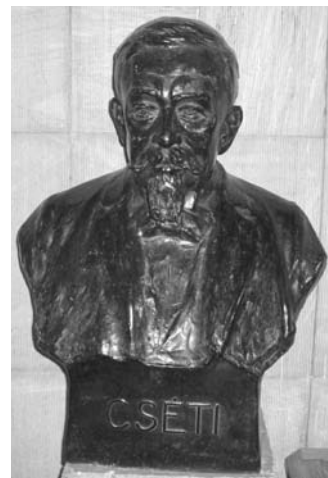
Összefoglalás

A tanulmányban arra törekedtem, hogy a szakirodalom alapos átnézésével valóságosan mutassam be a kerék évfordulók kapcsán *Verbói Cséti Ottót*, az akadémia egykori bányamérőtan professzorát, Egyesületünk első titkárát. Ahogy az anyagból is kiderül, Cséti a bányamérőtan/geodézia szakterület korának egyik legnagyobb alakja volt, amelyet rendkívül széleskörű szakirodalmi tevékenységével, számtalan új műszerével, azok fejlesztésével, és tanári habitusával érdemelt ki. Munkásságát mind itthon, mind külföldön ismerték és elismerték. Az előzőek nagyraértékelésével, mi utódok hálás szívvel emlékezünk az első OMBKE vezető funkcionáriusára, az egykori tanszékalapító tanárra, a bányamérő szakma kiemelkedő egyéniségére.

Köszönetnyilvánítás

A tanulmány/kutatómunka a TÁMOP – 4.2.1.B - 10/2/KONV – 2010 – 0001 jelű projekt részeként – az Új Magyarország Fejlesztési Terv keretében – az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

A szerző e helyről is köszönetét fejezi ki *Szemán Attilának* (főmuzeológus, Központi Bányászati Múzeum, Sopron) és *Szendi Attilának* (mb. főigazgató, ME Könyvtár, Levéltár, Múzeum) a részére rendelkezésre bocsátott szakmai anyagokért.

11. ábra: Cséti Ottó mellszobra, a Selmeci Műemlékkönyvtár bejáratánál

IRODALOM

- [1] *Verbói Cséti Ottó*, Bányászati és Kohászati Lapok, 1906, 22. sz.
- [2] *Csáky Károly*: Híres Selmezbányai tanárok (MEK – PDF)
- [3] Jó szerencsét, társadalmi, műszaki, bányászati és kohászati heti szaklap, I. évfolyam 34. szám, 1908. május 14.
- [4] Erdészeti Lapok, 1906. 45. évfolyam, 9. füzet.
- [5] *Szabó Gyula*: Cséti Ottó (Nyugat-magyarországi Egyetem – PDF)
- [6] *Váida Pál*: Nagy magyar feltalálók (Bp., 1958).
- [7] Bányaméréstan (Magyarország a XX. században – MEK)
- [8] *Zsámboki László*: SELMECRŐL indultunk, Miskolc, 1999.
- [9] *Zsámboki László*: Egyetemi bibliográfia I., A Selmeci Bányászati és Erdészeti Akadémia oktatóinak rövid életrajza és szakirodalmi munkássága 1735-1918.; NME Miskolc, 1983.
- [10] Cséti Ottó emlékezete, Bányászati és Kohászati Lapok, 1910, 12. szám.
- [11] Cséti, Selmeci oktatók lexikona, 1735-1918.
- [12] Magyar műszaki alkotók, műszaki könyvek, Budapest, 1964.
- [13] Hivatalos rovat, Személyi hírek, BKL, 1903, 36/1
- [14] *Bernáth Juraj*: Cséti Ottó professzor a mérőműszerek szerkesztője és utóda Szentistvány Gyula professzor, Zborník Slovenskáho, 3. kötet, Bányászati Múzeum, Bratislava, 1969, (Tátár Györgyné, 210/1977).
- [15] Cséti Ottó emlékülés az egyetemen (Dr. Zsámboki László), BKL, 1987/4 (280).

DR. HAVASI ISTVÁN okl. bányamérnök, PhD 1985-ben szerzett bányamérnöki oklevelet a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen. 1985-1986 között a Miskolci Közlekedéscépi Vállalatnál munkahelyi mérnöki feladatokat látott el. 1986-tól különböző egyetemi munkakörökben a Miskolci Egyetem Geodéziai és Bányamérési Tanszékén dolgozik, mint egyetemi docens, 2000-tól a tanszék vezetője. Több külföldi és hazai szakmai szervezet munkájában vesz részt. Elsősorban a mérnökgeodézia, a bányamérés és a műholdas helymeghatározás területén folytat rendszeres publikációs tevékenységet magyar és angol nyelven.

Az 1956-os forradalom a magyar olajiparban

A gellénházi Papp Simon Általános Iskola felkérésére *Tóth János*, a Magyar Olaj- és Gázipari Múzeum igazgatója beszélt az 1956-os forradalom olajos hőseiről. 2016. május 12-én az Olajipari Művelődési Házban az előadó a zalai olajos települések forradalmi eseményeit – a megyei napilap, a munkástanácsi jegyzőkönyvek és levelek alapján – közlő és a Zalai Gyűjtemény 40. köteteként megjelent „56 ZALÁBAN. A forradalom eseményeinek Zala megyei dokumentumai 1956-58” c. könyvből idézte mutatta be az október 25-ei nagykanizsai, az október 26-ai lovászi, az október 27-ei nagylengyeli, az október 29-ei zalaegerszegi, az október 29-ei budafai és az október 26-ai síófoki történéseket.

A dunántúli és alföldi termelő, illetve fűrészi vállalatoknál 1956 őszén megalakult munkástanácsokba beválasztott, ezért később letartóztatott és elítélt – elsősorban vezető beosztású – szakemberek egyéni sorsának alakulásáról a velük készített riportokban vallanak. *A Horváth Róbert* bányamérnök által készített riportok, beszélgetések a Magyar Olaj- és Gázipari Múzeum gondozásában várhatóan év végén megjelenő „Az 1956-os forradalom a magyar olajiparban” c. könyvben lesznek olvashatók.

(Szerk.)

Tanévnyitók a Miskolci Egyetemen

2016. szeptember 2-án a Miskolci Egyetem díszaulájában tartotta a Miskolci Egyetem Ünnepi Nyilvános Egyetemi Szénátus Ülését.

Brahms Akadémiai Ünnepi Nyitányára vonultak be a zászlóvivők után az Egyetem rektora, a hét kar dékánjai és a kínai zászló után *Chen Dongsheng* leendő tiszteletbeli doktor. A Himnusz, majd *prof. dr. Torma András* rektor megnyitó szavai után az I. évesek fogadalomtétele hangzott el, ezt követően *dr. Csiszár Miklós*, Miskolc Megyei Jogú Város jegyzője a város polgárainak fogadta az új egyetemi hallgatókat, és jelképesen átadta a város kulcsát két első évfolyamos hallgatónak. Ezután *dr. Dubécz Zoltán*, a Magyar Rektori Konferencia főtitkára és *Kiss Máté*, a Hallgatói Önkormányzat elnöke köszöntötte az elsőéves hallgatókat.

Prof. dr. Torma András ünnepi beszéde után *dr. Lénárt Le-*

vente intézeti igazgató tett előterjesztést *Chen Dongsheng* professzor számára tiszteletbeli doktor cím adományozásra. Az egyetem rektorától átvett oklevél után a professzor meleg szavakkal köszönte meg a magas elismerést.

Ezután Signum Aureum Universitas kitüntetést vehetett át:

Dr. Lénárt László címzetes egyetemi docens,

Dr. Nagy Lajos címzetes egyetemi docens, az OMBKE elnöke.

Pro Universitate kitüntetést vehetett át:

Dr. Bobok Elemér emeritus professzor,

Dr. Szakály Dezső, a Szenátus titkára.

Miskolci Egyetem Érdemes Oktatója kitüntetést vehetett át:

Dr. Ladányi Gábor egyetemi docens.

Miskolci Egyetem Kiválója Kutatója kitüntetést vehetett át:

Dr. Less György egyetemi tanár.

Egyetemi magántanár oklevelet vehetett át

Dr. Szöllősi-Nagy András.

Fentiekén kívül számosan – más Karok előterjesztése alapján – vehettek át egyetemi kitüntetéseket.

Prof. dr. Torma András zárószavaival, a Szózat elénekelésével ért véget a szenátusülés.

Szintén 2016. szeptember 2-án került sor a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar Ünnepélyes Kari Tanács Ülésére, és azon az I. éves hallgatók fogadalomtételére.

A 2016/2017-es tanévben sikeres felvételi eljárás keretében összesen 153 fő nyert felvételt, 4 fő Kari Tanácsi kitüntetést, 2 fő bányászati szolgálati oklevelet vehetett át. A Kari Tanács Ülésen bányásznap megemlékezésre is sor került.

Dr. Horn János

Helyreigazítás

Előző lapszámunkban a Bányászati és Kohászati Lapok 2016/4. közös számának 17. oldalán az OMBKE Emlékéremmel kitüntetett **dr. Varga László okl. kohómérnök** fényképe helyett *Varga László* okl. bányamérnök képe jelent meg.

Hibánkért az érintettek és tisztelt olvasóink elnézését kérjük, dr. Varga László fényképét itt közöljük.

Szerkesztőség

